

CUT #089

MEDLEMSBLAD FOR MEDIELÆRERFORENINGEN NOVEMBER 2008

>> PÆDAGOGISK KLIP NY SVENSK FILM >> TALENTUDVIKLING I FILMBYEN >> MANUSKRIFT
#2 DRENGEN DER VENTEDE >> REFERATER FRA MAGLEÅS-KURSUS 2008 >> FESTIVAL ØST
FESTIVALDAMERNE TRÆDER AF >> ANMELDELSER PUBLIC SERVICE I NETVÆRKSSAMFUNDET
GABRIELS GÆSTEBUD FORTÆLLETEORI – MUSIKVIDEO & REKLAMEFILM >> FAGKONSULENTEN

CUT #89

Redaktion

KATHRINE AGGEBØ aggebo@humleby.dk
MARTIN HOULIND houlind@emilie-og-andreas.dk
JEPPE G. JENSEN gj@virum-gym.dk
MIMI OLSEN mimi.olsen1@skolekom.dk

Skribenter i dette nummer

KATHRINE AGGEBØ Tamby Gymnasium & HF
KAREN CONRAD Slagelse Gymnasium & HF
ANDERS DAHL Det frie Gymnasium
HENNING BØTNER HANSEN Frederikshavns Gymnasium & HF
MARTIN HOULIND Slagelse Gymnasium & HF
MICHAEL HØJER Favrskov Gymnasium
HELGE KRARUP Johannesskolens Gymnasium
CHRISTINA LARSEN Johannesskolens Gymnasium
ESPEN REEDTZ Tønder Gymnasium
HANS OLUF SCHOU Viby Amtsgymnasium
MADS SKRUBBELTRANG Københavns åbne Gymnasium

DEADLINE FOR CUT #90
2. FEBRUAR 2009

PRINT Vester Kopi AS, København V

MEDIEFAGS HJEMMESIDE <http://www.emu.dk/gym/fag/ft>
WEBMASTER Ole Ostergaard ole.ostergaard@skolekom.dk

Medielærerforeningens bestyrelse

FORMAND & MEDLEM AF PÆDAGOGISK SAMARBEJDSUDVALG
Henning Bøtner Hansen, Solkrogen 5, 9000 Aalborg, Tlf. 98 10 36 60.
E-mail: henningboetner@hotmail.com

KASSERER & KURSER
Søren Jakobsen, Roskildevej 134 2.th, 2500 Valby, Tlf. 38 79 26 04.
E-mail: jakobsensoeren@mail.tele.dk

MEDLEMSREGISTRERING, KURSER & WEB-KONTAKT
Kirsten Andersen, Hvidtjørnvej 26, 2720 Vanløse, Tlf. 38 74 38 27.
E-mail: ka.cg@ci.kk.dk
Konto i Danske Bank: 4099 825 48 50

REPRÆSENTANT I CUT-REDAKTIONEN & MEDLEM AF FAGLIGT FORUM
Mimi Olsen, Norrebrogade 70 3.tv, 2200 Kbh. N, Tlf. 35 39 12 29.
E-mail: mimi.olsen1@skolekom.dk

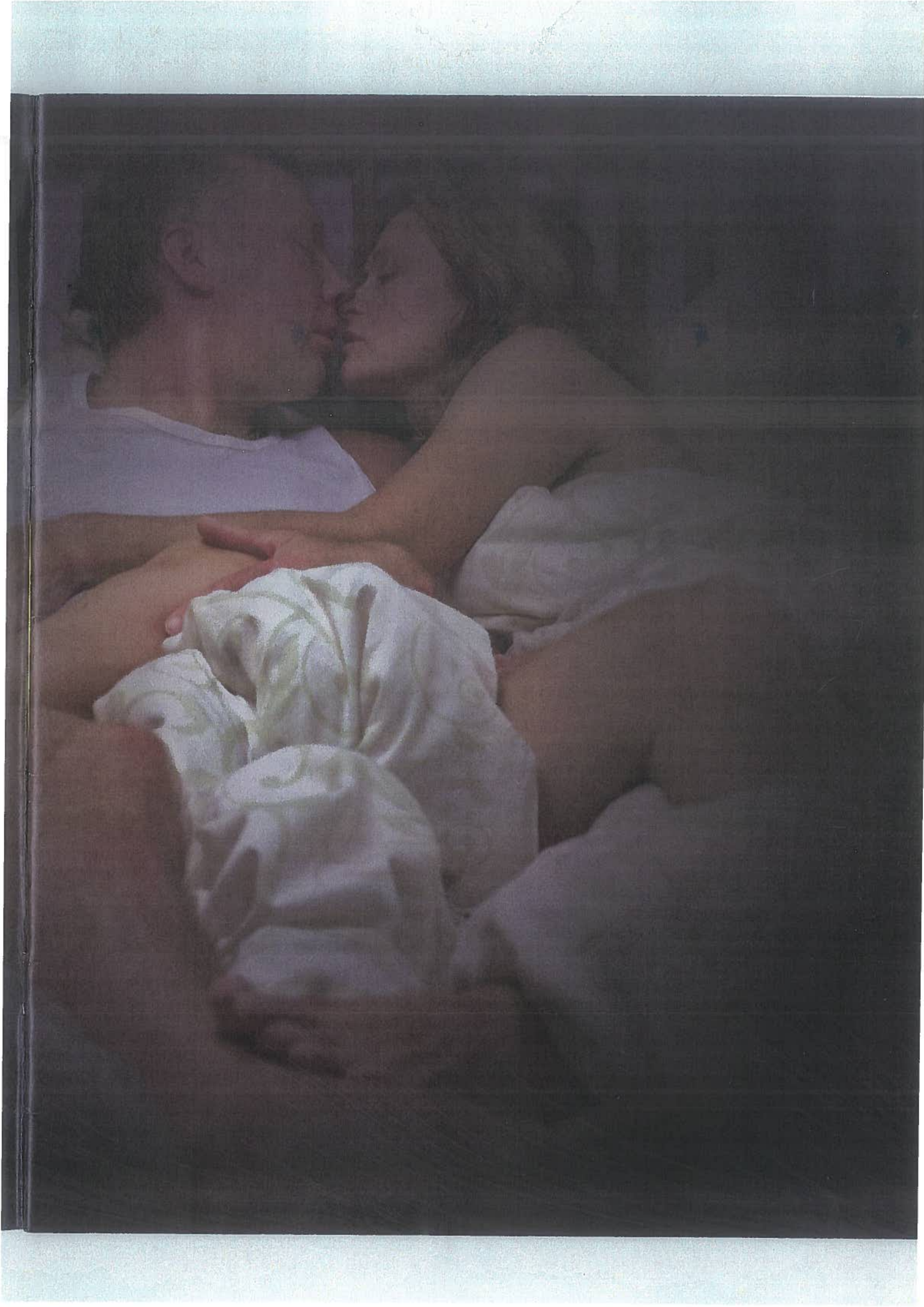
MEDLEM AF EKKOs REDAKTION
Pernille Stuer Lauridsen, Hollændervej 21 2.tv, 1855 Frb.C, Tlf. 33 24 21 69.
E-mail: pe@oerestadgym.dk

REPRÆSENTANT I CUT-REDAKTIONEN
Jeppe G. Jensen, Esrumvej 48, 3000 Helsingør, Tlf. 21 25 49 71.
E-mail: gj@virum-gym.dk

Annoncering i CUT

PRISER 1 side - 1000,- kr. ½ side - 550,- kr.
KONTAKT Kathrine Aggebo, Carstensgade 64, 1770 Kbh. V.
Tlf. 33 91 15 07. E-mail: aggebo@humleby.dk

FORSIDETITO: BANG BANG DRAGSUTANG (FOTO: SE FILM)
ROLDFOTOTO: HILFES HJERTE (FOTO: BO HÅKARSSON & NORDISK FILM)

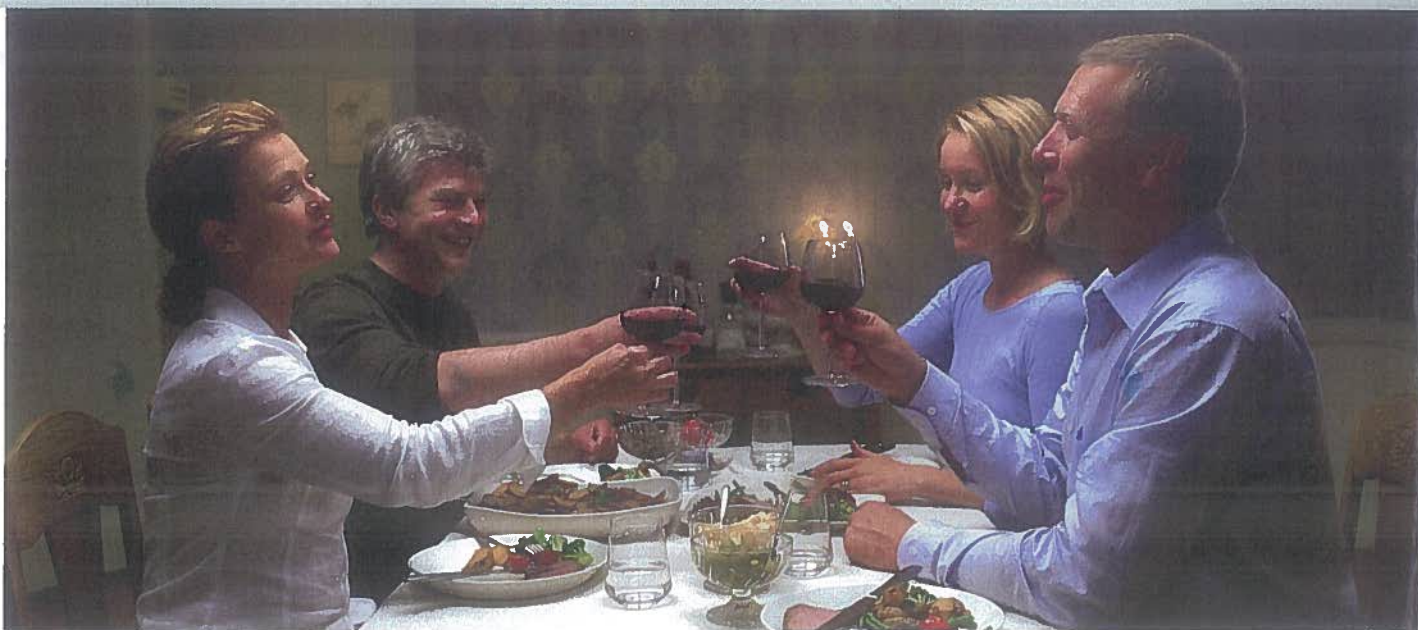

PÆDAGOGISK KLIP

NY SVENSK

Ideen til at lave et forløb om nyere svensk film kom fra hoveder. Det var midt i 3.g (07/08) og med et nyt filmforløb. Sammen med en række skrevet op på tavlen. Det var især Lukas eleverne og ret hurtigt var der enighed om

HIMLENS HJERTE (FOTO: BO HÅKANSSON & NORDISK FILM)

46 separate scener, alle (med én undtagelse) filmet med et helt fast kamera. Handlingen har ikke noget sammenhængende plot, men tegner små billeder af liv i det moderne Sverige. Filmen tager temperaturen på samfundets moralske, politiske og sociale tilstand ved årtusindskiftet. Med sin tragiske humor og sine avancerede billedkompositioner ligner filmen ikke noget man ellers har set. Den er eksperimenterende, stillestående og meget charmerende. Enkelte elever faldt i søvn under visningen.

BERGMAN

Det er svært at lave et forløb om svensk film, selv nyere svensk film, uden lige at nævne Ingmar Bergman. Flere steder i det materiale, vi læste i forbindelse med forløbet, dukker han op. Eleverne kendte navnet, men havde kun en lidt diffus idé om hans position i svensk film (og filmhistorien generelt). Tiden var på dette tidspunkt i forløbet knap, og jeg valgte at lave et Bergman-oplæg til klassen. Forud for oplægget læste eleverne nogle sider fra Mark Cousins *Filmens Historie*: Bergmans værk præsenteres her og han sættes ind i en filmhistorisk sammenhæng. I forbindelse med oplægget så vi, i stedet for flere små uddrag af forskellige film, nogle længere uddrag af *Persona* (1966). Efterfølgende ærgrede det mig at vi ikke havde tid til at se hele filmen. Til min overraskelse var eleverne meget optaget af *Persona*. Der blev talt om psykologi, coolness og Vogue-æstetik.

Som et hyggeligt punktum på forløbet gik vi i biografen og så Simon Stahos nye *Himlens hjerte* (2008). Når man læser anmeldelser af filmen dukker Bergmans navn op igen. Staho er anmelder Darling, men hans film sælger ikke billetter i hjemlandet. Man kunne overveje om vi ikke med vores biotur hævede det danske billetsalg med knap en halv procent? Filmen ligger i forlængelse af sortsynet fra *Dag och Nat*. Kærligheden, ægteskabet og ensomheden tages under grundig behandling. Efter forestillingen var der diskussion uden for Grand — hvordan endte filmen? En kvik elev havde set mere end os andre (inklusive flere kendte filmanmeldere) og fik sat fortællingen ind i rette sammenhæng.

TEKSTER

- > Henrik List, "Misbrugt og forladt", anmeldelse i Berlingske Tidende 27. sep. 2002.
- > Morten Pili, "Fucking fattigdom", anmeldelse i Information 27. sep. 2002.
- > Eva Novrup Redvall, "Fucking ungdom", interview i EKKO # 18, maj 2003.
- > Kim Skotte, "Fucking Baitikum", anmeldelse i Politiken 27. sep. 2002.
- > Morten Dürr, "Indhentet af fortiden", anmeldelse i Børsen 26. nov. 2004.
- > Palle Schantz Lauridsen, "Når livet er en blindgyde", anmeldelse i Kristeligt Dagblad 26. nov. 2004.
- > Eva Novrup Redvall, "Stilsikkert sortsyn", anmeldelse i Information 26. nov. 2004.
- > Claus Christensen, "Mine personer kan ikke sove", interview i EKKO # 7, marts 2001.
- > Jonas V. Kirkegaard, "Tilværelsens uidelige uidelighed", anmeldelse i Information 25. april 2008.
- > Christian Mongaard, "Kærligheden eksisterer ikke", interview i Information 25. april 2008.

> På DR's hjemmeside kan man under FILMLAND høre interview med Simon Staho, han fortæller om sine film og sine favoritinstruktører.

> Mark Cousins, FILMENS HISTORIE, Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck 2005.

ANDRE FILM (evt. til eksamensspørgsmål):

- > FUCKING ÅMÅL, Lukas Moodysson 1998.
- > ET HUL I MIT HJERTE, Lukas Moodysson 2004.
- > FIRE NUANCER AF BRUNT, Tomas Alfredson 2004.
- > DAISY DIAMOND, Simon Staho 2008 (dansk produktion).

Medielærerforeningens talent-camp for specielt dygtige gymnasieelever løb af stablen for første gang i august måned. Det blev fem intensive dage, hvor kreativitet, samarbejdsevner og kompromiser var altafgørende for de 14 elever i deres bestræbelser på at levere et ordentligt produkt. Der blev diskuteret højt, og arbejdet røven ud af bukserne i alle døgnets 24 timer. **MADS SKRUBBELTRANG** og **HENNING BØTNER HANSEN** beretter om, hvordan det forløber, når man samler landets dygtigste mediefagselever i Filmbyen, og beder dem om at lave en film på bare fem døg.

Talenter i F

MANDAG D. 4. AUGUST KL. 10.00 mødtes de 14 udvalgte elever til årets talent-camp ude i Station Nexts lokaler i Filmbyen. Og opgaven var klar: fordelt på to hold skulle eleverne lave én film hver med premiere fredag kl. 15.00. Eleverne, der alle var blevet anbefalet af deres lærere, havde på forhånd fået tildelt forskellige roller som henholdsvis instruktør, fotograf, producer, tonemester, belysningsmester, scenograf og rekvisitør. I øvrigt i fuld overensstemmelse med, hvad Station Next plejer at gøre, og flere funktioner blev fordelt længere henne i produktionsforløbet for at udnytte den kreative manpower bedst muligt. I postproduktionen skiftede f.eks. rekvisitøren rolle til klipper og belysningsmesteren fik under klippefasen til opgave at lave en bog om filmen ud fra de stills, som blev skudt undervejs.

Til at udføre deres roller på den mest professionelle måde, fik talenterne teknisk og kreativ assistance fra et hold af professionelle filmfolk. Udover Ulrik Krapper og Torben Larsen fra Station Next, der fungerede som producere, var instruktørerne Anders Gustafsson og Ole Bentzen, fotograferne Adam Thulin og Erik Norsker samt klipperne Stig Bilde og Thomas Engell til rådighed.

På den måde kom eleverne forholdsvis tæt på den 'virkelige' filmverden, og for at de kunne være tro mod deres rolle, havde de hele tiden mulighed for at spørge en professionel filmhåndværker til råds, hvis der var tvivl. Inden man var nået så langt havde alle

de udvalgte elever sendt manuskriptforslag ind til de film, som skulle laves på campen. Her udvalgte Station Next i samråd med manuskript-forfatter Kim Blidorf de to bedste, som primo juli skulle videreudvikles ud fra de input, som Kim Blidorf kom med.

Elevernes program var stramt: efter en kort introduktion til stedet og de professionelle filmfolk skulle manuskriptet 'brydes op', diskuteres og der skulle bud på eventuelle analytiske eller fortolkningsmæssige aspekter. Hvis man ikke forstod manuskriptet, var det nu man skulle melde ind. I denne fase blev der ikke taget nogen endelige beslutninger. Man kunne spørge og diskutere, men den endelige beslutning tog elevinstruktøren senere i samråd med producer og den professionelle instruktør. Efter hele holdet havde været med til at bryde manuskriptet op og instruktøren gik til side for at finpudse manuskriptet og påbegynde storyboard, fik fotograf, belysningsmester og tonemester teknikerkursus. På den måde blev tiden brugt optimalt uden spild eller lange pauser.

Den første dag var afsat til forproduktion, og allerede tirsdag skulle de første optagelser skydes. Inden hele holdet kørte ud på location havde tre elever fra hvert hold (rekvisitør, belysningsmester og scenograf) været på location-scouting, hvilket for det ene holds vedkommende foregik ved, at de kørte København tyndt for at finde frem til de locations der skulle bruges. Der blev taget

FILMBYEN

billeder af alle locations, så hele holdet senere kunne komme med kommentarer. Dvs. at alle kunne komme med bud, men i sidste ende var det scenografen, der valgte location.

Tirsdag eftermiddag og hele onsdagen gik med optagelser, hvilket for det ene filmhold var en af ugens helt store prøvelser: hvordan strukturerer man dagen, når et hold på 10 (filmhold + skuespillere) skal optage inde i centrum, på Hvidovre hospital og på en villavej?

Her var det at producere skulle vise sit værd, da logistikken og aftaler med sygehuspersonale skulle holde uden alt for lange forsinkelser eller pauser. Måske en lidt hård opgave for en 2.g'er at dirigere med filmholdet, professionelle og sygehuspersonel på én gang! Det lykkedes dog uden det helt store sammenbrud, da producere tog opgaven meget alvorligt og havde forberedt sig til fingerspidserne.

Oven i det logistiske arbejde stod den ene producer også med de problemer, at en skuespiller blev væk (her måtte moderen til den anden skuespiller træde til) og at de nødvendige rådne blomster til slutscenen skulle skaffes på en studs (her måtte rekvisitør ud for at rippe det nærmeste bed).

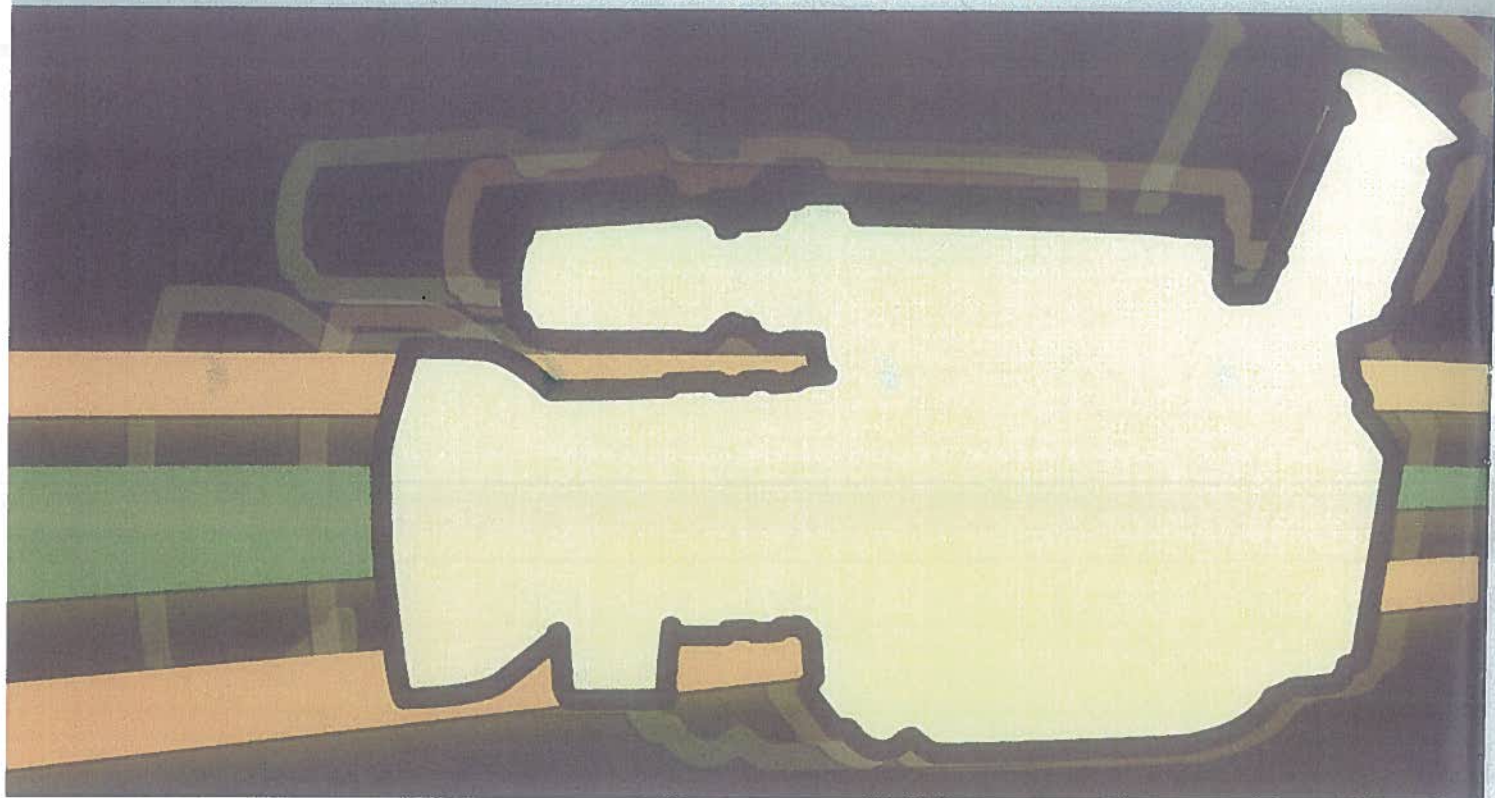
Torsdag startede postproduktionen. Den elev, der de tidligere dage havde været rekvisitør, blev nu klipper, og i samarbejde med den professionelle klipper og instruktøren skulle der klippes en

'rå' version af filmen, som resten af holdet kunne kommentere. Mens de tre gik i klipperummet lavede de resterende en "bog bagom filmen", inviterede gæster til premieren fredag og skrev credits til filmen. På den måde undgik man for meget rastløshed blandt de elever, der ikke skulle sidde permanent i klipperummet.

Fredag skulle de sidste detaljer på plads i klipperummet, og den endelige version var selvfølgelig først færdig fem minutter før den skulle vises. Til premieren var der inviteret familie og venner, men også to anmeldere, der skulle give deres mening tilkende om filmene umiddelbart efter premieren. På den måde blev produktet fremvist, men også evalueret på en konstruktiv og virkelighedsnær facon.

Denne første talent-camp gav på flere måder et realistisk indblik i, hvad det kræver at producere film under simulerede professionelle forhold. Eleverne skulle vide præcist, hvad deres rolle indebar og samtidig vide, hvad de kunne forvente af de andre gruppemedlemmer. Samtidig blev der arbejdet under et stramt program med nogle meget lange arbejdsdage, hvilket tærede hårdt på kræfterne.

Talent-campen giver de elever der gerne vil arbejde med film i fremtiden en enestående mulighed for at komme tæt på den virkelige verden, ligesom der undervejs i en så hypergearet proces også opstår et meget stærkt sammenhold.

Samtidig kan campen ses som et supplement til de gymnasie/hf-elever der er sultne på mere end mediefaget kan give dem, når det handler om filmproduktion

Som det fremgår, var det meget givende at være vidne til et så koncentreret produktionsforløb, som eksponerede både de positive sider, men også gjorde opmærksom på det, som der skal arbejdes videre med inden den næste camp.

Disse skal kort nævnes her: en større og bedre udnyttelse af den professionelle manpower op til og undervejs i campen. Dette kan sikres ved, at Station Next bibringes større forståelse for den faglighed og pædagogiske formidling, som kendetegner den undervisningsvirkelighed vores deltagende elever kommer fra. Ligesom vi også kan have gavn af at vide, hvordan vores samarbejdspartnere tænker om mødet og samarbejdet med vores elever, og hvordan de som professionelle forholder sig til talentpleje i form af f.eks. talent-camps. Dette kræver selvsagt en forbedret og udvidet indsats i forberedelsen fra alle deltagende parter side. Hvis dette kan komme på plads, og det skal det, vil vi også være bedre stillet i udvælgelsen af talenterne. Resultatet af at prioritere talentpleje og talentudvikling skal kunne måles på outputtet i form af de film campen ender med. Disse film skal klart demonstrere et kvalitativt løft, og det skal kunne måles på outputtet i form af de film campen ender med sammenlignet med fagets B-niveau-produktioner, som de er i dag.

TIL INSPIRATION...

Læs f.eks. hvordan Station Next beskriver de forskellige roller arbejdsområder (instruktør, fotograf, scripter, skuespiller etc.) på WWW.STATION-NEXT.DK (se under Materialer – fagbeskrivelser).

TALENTUDVIKLINGEN PORTSÆTTER...

AF KLAUS JENSEN, ERIK ERSTRUP, MADSKRUBBELTRANG
OG HENNING BØTNER HANSEN

Foreningen arbejder på at lave en follow-up til den succesfulde talent-camp, som blev holdt i Filmbyen i august måned, og har derfor indsendt en ny ansøgning til Undervisningsministeriet.

Ud over at lægge op til en gentagelse ønsker vi med det nye udviklingsprojekt at rykke arbejdet med at talentudvikle tættere på den daglige undervisning. Hvis vores ansøgning accepteres, afholdes der allerede i februar/marts to workshops i henholdsvis Århus og København, hvor 2 x 14 udvalgte elever kommer til at arbejde med professionelle.

Vi forestiller os, at disse workshops munder ud i dannelsen af nogle produktionsteams, som skal mødes igen på en opfølgende dag i april/maj. I den mellemliggende tid arbejder disse teams videre og får her en professionel coach, således at det meste arbejde af præproduktionen er på plads inden den afsluttende camp. Eleverne, der udvælges, skal have B-niveau.

Vi vil anmode jer om allerede nu at begynde med processen med at spotte de mulige talenter på jeres hold. Så snart vi ved noget mere, vender vi tilbage. Vi bruger fagets EMU-side, konferencen og almindelig postudsendelse.

Vi arbejder også på at få lagt filmene fra sidste camp ud på EMU-siden sammen med rapporten om udviklingsprojektet.

DRENGEN DER VENTEDE

af

Bjørn Anker Hansen
Ida Stiiskjær
Lea Emilie Mosegaard
Martin Danlali
Nicoline Wiis Nielsen

og

Martin Houllind

Baseret på en elevfilm fra Sankt Annæ Gymnasium, juni 2008

1

EXT. UDE FORAN BIOGRAF - EFTERMIDDAG

En DRENG på ca. 8-10 år kommer gående og stiller sig til at vente foran trappen op til en biograf. Der er caféborde med voksne, der snakker sammen og drikker kaffe. Andre voksne passerer forbi drengen på gaden eller på vej ind og ud af biografen. Drengen hedder LOUIS.

FORTELLERSTEMME (VOICEOVER)

Dette er historien om en dreng.
Den dreng her. Han hedder Louis.
Han er en helt almindelig dreng.
Han kan li' almindelige
drengeting som fodbold -

2

INT. STUE - EFTERMIDDAG

Louis ser fodbold sammen med to drengevenner. De jubler overstadigt da deres hold scorer.

FORTELLERSTEMME

- og computerspil, -

3 INT. LOUIS' VÆRELSE - NAT

Louis spiller et krigsspil på computeren sammen med to drengevenner. De ser alle tre vilde ud, mens de hamrer på tastaturet og fyrer våbnene af i spillet.

FORTÆLLERSTEMME
- hvor man slår hinanden ihjel.

4 EXT. UDE FORAN BIOGRAF - EFTERMIDDAG (FORT.)

Louis står stadig foran biografen og venter.

FORTÆLLERSTEMME
Louis står her foran biografen af en ganske bestemt grund. Det har de fleste, når de står foran en biograf. Hans grund er, at han skal ind og se en film. Med en pige. Ligesom mange andre drenge kan han nemlig også godt li' piger. Han kan li' én bestemt pige.

Der kommer en tegneserieagtig tankeboble til syne over Louis' hoved. Inde i boblen ses CLARA, der smiler og ser sød ud. Hun sidder tilsyneladende i skolen, for hun rækker ivrigt hånden op flere gange for at blive taget af læreren.

FORTÆLLERSTEMME (FORT.)
Hende her. Hun hedder Clara. Hun går i hans klasse, og Louis synes, hun er rigtig sød og pæn. Ja, nærmest smuk.

Tankeboblen forsvinder, da Louis kigger på sit armbåndsur. Den er kvart i et.

FORTÆLLERSTEMME (FORT.)
Der er et kvarter til filmen starter.

Louis tripper.

FORTÆLLERSTEMME (FORT.)
Hun kommer altid i skole før ham. Men i dag er han kommet først. Hun kommer nok lige om lidt.

Louis kigger igen på sit armbåndsur. Klokken er stadig kvart i et.

FORTÆLLERSTEMME (FORT.)
Filmen er noget med -

EXT. FORTOVSCAFÉ - AFTEN

Romantisk montagesekvens: Én UNG MAND og en UNG KVINDE i lyst tøj ser forelsket på hinanden i stearinlysets skær. Han lægger sig på knæ og tager en lille æske med en guldring op. De kysser lidenskabeligt hinanden og glemmer verden omkring sig.

FOTÆLLERSTEMME

- noget med en mand og en kvinde,
der elsker hinanden. Det er
derfor han har valgt den. Men der
er selvfølgelig også biljagter -

Hurtig actionsekvens: En sort bil bremser voldsomt op, så det hviner. Fire UHYGGELIGE MÆND med solbriller stiger ud og hæver hver deres store gun mod parret. Den unge mand vælter bordet, så tallerkner og glas smadrer. I dækning af bordet trækker parret deres egne store pistoler frem. En blodig plamache breder sig ved skulderen på mandens tøj. Kvindens sommerkjole er revet op så man kan se de lange ben. De afsikrer højlydt deres guns.

FOTÆLLERSTEMME (FORT.)

- og action og sådan noget.

EXT. UDE FORAN BIOGRAF - EFTERMIDDAG (FORT.)

Louis står stadig foran biografen og venter.

FOTÆLLERSTEMME

Gad vide om hun kan li' det. Han
sku' måske hellere ha' købt
billetter til en anden film. Der
var også en der handlede om en
mand og en kvinde, der elsker
hinanden men uden al det action.
Piger kan jo ikke li' action, kan
de?

Louis begynder at vandre hvileløst rundt.

FOTÆLLERSTEMME (FORT.)

Måske sku' de slet ikke ha' været
i biografen. Det gør de bare
altid i fjernsynet. Hvad nu hvis
hun hellere ville -

(Hver ting, der nævnes,
kommer til syne som et
ultrapositivt og
mindeværdigt
postkortfotografi.
Skærmen deles hele
tiden op i flere

felter, så den til
sidst ender som en 3x3
mosaik af morsomme
forlystelser med
kedelige Louis i
nederste højre hjørne.)
- i Tivoli, på picnic, stå på
rulleskøjter, spise is, høre
musik, bare snakke, spille spil
eller shoppe. Hvorfor lod han
ikke bare hende vælge?

Mosaikken opløser sig selv, da Louis igen kigger på
armbåndsuret. Den er ti minutter i et. Han spejder efter
hende ned ad gaden, og kigger igen på sit ur.

FORTÆLLERSTEMME (FORT.)
Nu er der kun ti minutter til
filmen starter. Hvorfor er hun
her ikke endnu? Har hun fortrudt?

7 INT. KØKKEN - EFTERMIDDAG

Matchcut til uret i køkkenet. Clara sidder med ryggen til
uret opslugt af en bog om piger og pigeting.

FORTÆLLERSTEMME
Har hun glemt det?

Clara lukker bogen og rejser sig, da hendes faretruende far
kommer ind. Vi ser ikke farens ansigt, hører ikke hans
stemme, men ser kun Claras underdanighed.

FORTÆLLERSTEMME (FORT.)
Hun har da vist også en meget
stor far. Han kan nok blive
rigtig sur og råbe højt.

8 EXT. UDE FORAN BIOGRAF - EFTERMIDDAG (FORT.)

Louis står stadig foran biografen - endnu mere nervøs.

FORTÆLLERSTEMME
Måske tror hun det er en anden
biograf.

Louis forsvinder i den blå luft med et puf.

9

EXT. UDE FORAN EN ANDEN BIOGRAF - EFTERMIDDAG

Clara står i forgrunden og surmuler med armene over kors. Louis kommer til syne med et puf i baggrunden. Han ser ængsteligt på hende, før han igen forsvinder med et puf.

10

EXT. UDE FORAN BIOGRAFEN I REGNVEJR - EFTERMIDDAG

Clara står igen i fogrunden og surmuler med armene over kors. Det styrtregner. Louis kommer igen til syne med et puf i baggrunden. Han ser endnu mere ængsteligt på hende end før.

FORTÆLLERSTEMME

Var hun her igår?

Louis forsvinder igen med et puf.

11

EXT. UDE FORAN BIOGRAF - EFTERMIDDAG (FORT.)

Louis kommer igen til syne med et puf. Han vandrer fortsat hvileløst rundt. Han roder i lommerne på sin jakke.

FORTÆLLERSTEMME

Har han sagt noget forkert? Han sku' ikke ha' givet hende de småkager -

12

INT. KLASSEVÆRELSE - DAG

Louis lægger i al hemmelighed en lille pose hjemmebagte småkager med en rød sløjfe foran et lyserødt pigepenalhus.

FORTÆLLERSTEMME

- da han var hendes nisseven.

Clara finder småkagerne, læser til-og-fra-kortet og kigger over skulderen efter Louis, der snakker med et par drenge bagest i klassen. Han smiler tilbage til hende.

FORTÆLLERSTEMME (FORT.)

Han ku' jo ikke vide, hun var allergisk over for mælk.

Clara skriger skingert og tager sig til halsen. Hun er rødspættet over det hele, da hun meget dramatisk falder bagover på sit bord, mens penalhuset og resten af småkagerne lader på gulvet. Klassen stimler sammen i en cirkel omkring hende, undtagen Louis der holder sig i baggrunden.

CUT #89

15

13

EXT. UDE FORAN BIOGRAF - EFTERMIDDAG (FORT.)

Louis har stadig hænderne begravet i lommerne. Det gipper voldsomt i ham, og han hiver et par poser M&Ms op.

FORTELLERSTEMME

Er der mælk i M&Ms?!

Poserne er åbne og masser af M&Ms vælter ud på gaden. Scenen kommer til at minde om Claras allergianfald.

FORTELLERSTEMME (FORT.)

Pludselig føler han sig meget alene.

De voksne der passerer skæver mere og mere til ham.

FORTELLERSTEMME (FORT.)

Hvad mon folk der går forbi tænker? Hvad skal han sige til vennerne?

Louis får pludselig øje på sine to venner, der kommer gående med hver deres kæreste i hånden. De griner hånligt og pjatter og kaster slikpapir og biografbilletter i hovedet på ham, da de passerer forbi.

Louis kigger igen på armbåndsuret. Han ser skræmt op.

FORTELLERSTEMME (FORT.)

Han håber hun er okay. Men er hun okay? Hvad nu hvis hun er blevet kørt ned?

14

EXT. GADE - EFTERMIDDAG

En sort bil kommer brølende mod kameraet og bremser med et hvin. Minder om den tidligere bilscene med kæresteparret.

15

EXT. UDE FORAN BIOGRAF - EFTERMIDDAG (FORT.)

Louis ser endnu mere skræmt ud.

FORTELLERSTEMME

Det kan også være hun er blevet bortført.

16

EXT. GADE - EFTERMIDDAG

Fire uhyggelige mænd med solbriller vælter ud af bilen og løber efter Clara. De griber hende voldsomt og hiver hende ind igennem en port. Minder om den tidligere actionscene med kæresteparret - Clara er iført hvidt sommertøj som heltinden fra tidligere.

FORTÆLLERSTEMME

Men så sku' han nok komme og
redde hende. Han ville være en
ægte helt. Claras helt.

Louis springer ind i sekvensen med en stor pistol. Han gemmer sig på heltemanér, skyder efter forbryderne og løber ind efter Clara. Man hører en høj eksplosion offscreen. Louis og Clara kommer løbende ud af porten sammen. Minder fortsat om den tidligere actionscene med kæresteparret - Louis er iklædt hvidt sommerdress; det bløder igennem fra et skudsår ved skulderen.

17

EXT. UDE FORAN BIOGRAF - EFTERMIDDAG (FORT.)

Louis smiler over hele hovedet, mens han fantaserer.

FORTÆLLERSTEMME

Et øjeblik håber han helt, at hun
bliver bortført. Så ville han
rigtig...

Louis har slet ikke set Clara komme ind bag sig. Hans tankestrøm afbrydes, da hun prikker ham på skulderen og smiler. De giver hinanden et knus, mens romantisk underlægningsmusik vælter frem. De går ind i biografen.

18

INT. BIOGRAF - EFTERMIDDAG

Mens rulleteksterne går over skærmen, finder Louis og Clara ind i biografmørket. De sætter sig i de bløde stole med et par store colaer. De smiler og hygger sig. Da rulleteksterne slutter, ser man i subjektivt POV det store lærred, hvorpå filmens titel kommer til syne: DRENGEN DER VENTEDE.

SLUT

Der var stor opbakning da
Medielærerforeningen
afholdt et tredages kursus i
Magleås på Sjælland
den 29.-31. oktober.

Diskussionslysten var stor, og
viste med al tydelighed, at der
er et behov for at mødes for at
tale AT, SRP m.m. igennem.

Kursus i Magleås 2008

CHRISTINA LARSEN REFERERER FRA ONSDAGENS PROGRAM

KIRSTEN ANDERSEN FORTALTE, at eleverne har efterspurgt vejledning i synopsisformen og information om, hvordan vi arbejder metodisk med mediefag. På Christianshavns Gymnasium har man brugt J.K. Bukdahls artikel "Forudsætninger for forståelse: Forudforståelse". På Christianshavns Gymnasium laves der prøveeksamen foran resten af eleverne. Nogle steder opfordrer man til, at de skriver samme synopsis, men evt. vinkler emnet forskelligt til eksamen. Her er nogle af de ideer, der kom under debatten — i stikordsform:

SYNOPSIS Det er vigtigt at være bevidst om metodevalg og samtidig kunne bruge metoderne, mere vægt på virkemidler — evt. kan synopsen indeholde bilag med framegrabs/screendumps med brug af terminologien. Det er enormt uheldigt at synopsen på ingen måde indgår i vurderingen. Man kan i eksamenssituationen vise korte klip.

DEN AHINDTILGÅENDE PROVE Eleven skal uddybe det metodiske valg — kunne man evt. fra højere sted (læreplanen eller vejledningen) klargøre hvad fagets teori og metode er? De forskellige analysemodeller var gode for eleverne, fordi forskellene mellem dem var tydelige, og eleverne kunne bruge dem til noget konstruktivt.

MATERIALE F.eks. korte citater, PowerPoint (der indeholder citater, musik, screenshots etc.) og evt. printet ud.

OPLÆG OM SRP

Hans Oluf fortalte om evalueringen af SRP. Hvad kræves der af SRP? Skrivefasen kan nu splittes op i flere blokke og længere perioder — dette giver dog potentielt problemer, da det ikke stiller eleverne lige på de forskellige skoler.

Det blev foreslået, at eleverne skal hurtigt i gang efter sommeren i 3.g. Man bør spørge eleverne om baggrunden for deres valg af emne, så de reflekterer over deres valg. Man skal som lærer være god til at sige nej til det man ikke kan stå inde for.

I ikke-hovedfaget/inddraget fag må eleven benytte gennemgået tekst modsat hovedfaget, hvor det drejer sig om ikke-læst tekst. Er vi måske ikke for optimistiske når vi tror på den perfekte opgaveformulering?

Pas på ikke at blive for dømmende — en opdelt opgaveformulering kan stadig blive til en smuk og integreret opgave. Hvad med emner som intet audiovisuelt materiale indeholder?

ELEVFILM TIL DEBAT

Uenighed om niveauet i flere sammenhænge. Hvad skal de kunne på de to niveauer? Hvad med trailers — kan det gå som eksamensproduktion?

Kan vi, især på C-niveauet, forvente os originalitet? Hvordan vurderer vi 1.g C-niveau i forhold til 3.g C-niveau? 3.g'erne laver meget bedre film, men kravene er de samme for alle på samme niveau.

FOTOS FRA MAGLÉAS: KATHRINE AOGEDØ

MICHAEL HØJER REFERERER FRA TORSDAGENS PROGRAM

TORSDAG FORMIDDAG BEGYNDTE MED ET OPLÆG af Jan Faye, der er videnskabsfilosof ved Københavns Universitet. Oplægget drejede sig om forståelse og formidling af humanistisk teori, fortolkning, metode og videnskabsteori med særligt henblik på film-, tv- og medicområdet. Med udgangspunkt i en række prominente tænkere redegjorde Faye for forskellen på teori og metode, induktive og deduktive tilgange samt beskrivelse og fortolkning.

Afslutningsvist udmundede oplægget i en diskussion af slutscenen i Michael Ciminos *The Deer Hunter* (1978). Faye spurgte åbent om der fandtes nogle fortolkninger som var bedre end andre (skulle slutscenen læses ironisk eller oprigtig?). Det affødte en interessant diskussion om hermeneutik, analyse og fortolkning. Hvad kræver en god analyse og hvordan når man frem til den? I hvor høj grad skal omstændigheder uden for værker inddrages mht. til at forstå og fortolke film og hvilke præmisser film skal ses på? Dette affødte en videre diskussion om anvendelsen af videnskabsteori, teori og metode på de gymnasiale uddannelser.

EKSAMENSFORMER

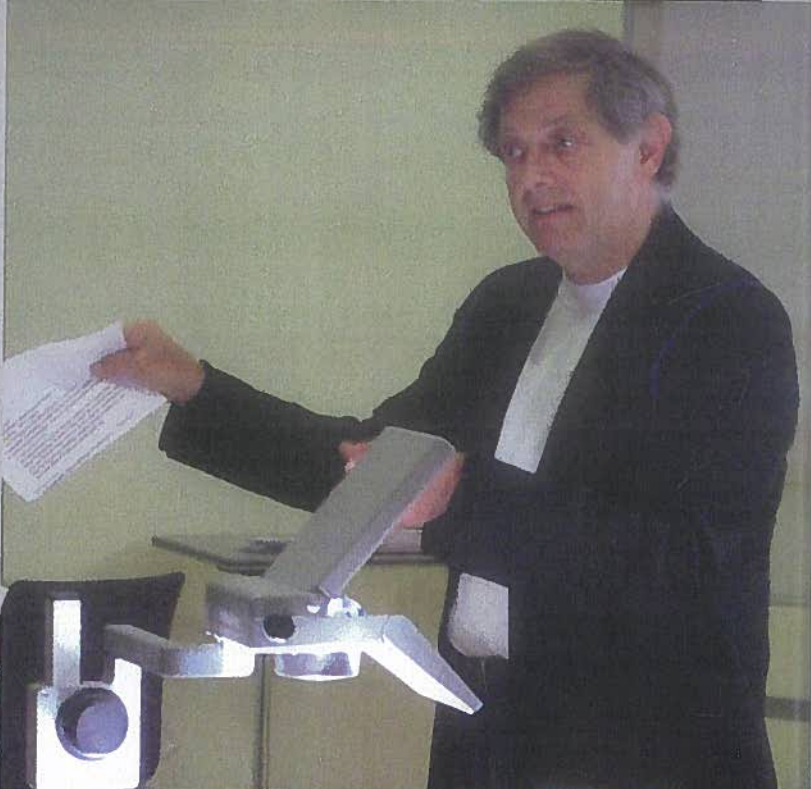
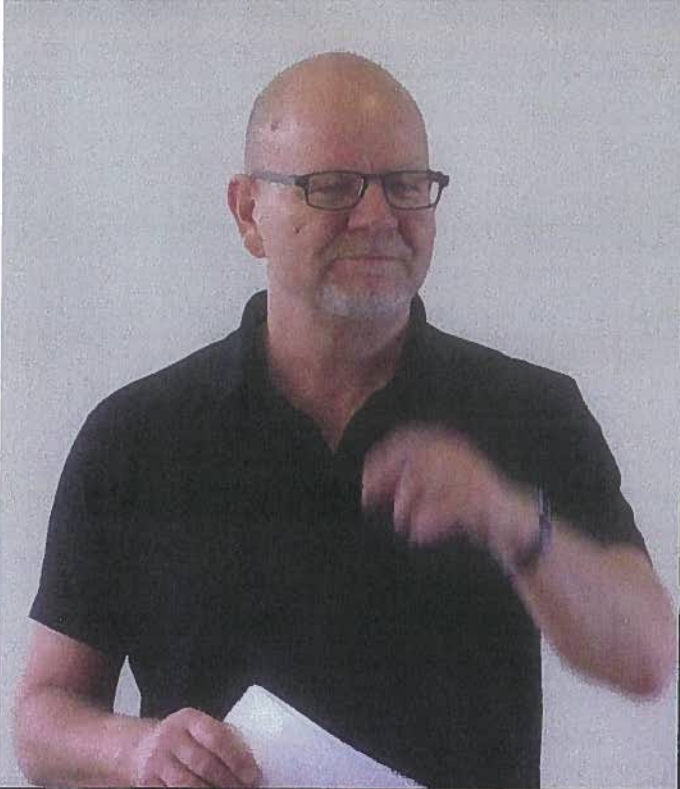
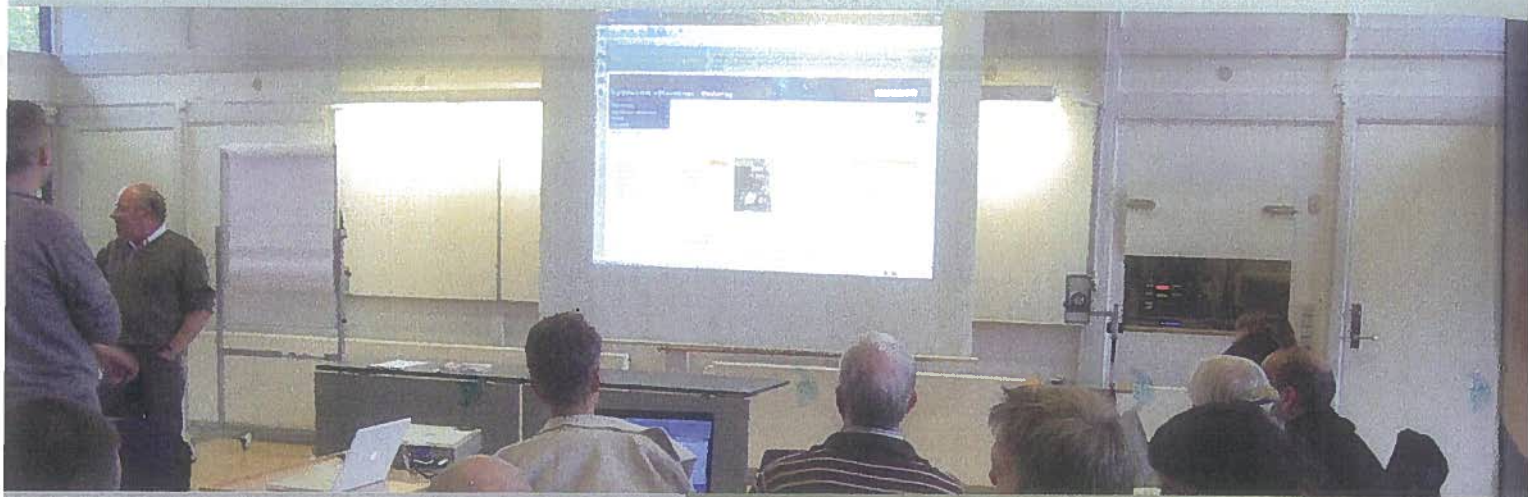
Efter frokost blev grupperne kastet ud i at vurdere mediefags forskellige eksamensformer godt hjulpet på vej af oplæg ved Ole Østergaard, Claus Nymann Christensen og Rie Honore. Det blev

pointeret, at eleverne oplevede forberedelsestiden på B-niveau som alt for kort, og at lærerne ved eksamen synes, at logistikken var vanskelig at håndtere. **Det udmundede i følgende anbefalinger og spørgsmål til fagkonsulenten og Medielærerforeningen:**

- Det ønskes, at B-niveau-eksamen udvides til 45 minutters forberedelse og 45 minutters sammenhængende eksamination (i stedet for som nu med 15 + 30 minutters eksamination)
- Det ønskes, at man ikke skal eksaminere i 1.g-stof på B-niveau. Så undgår man problemer med nyttilkomne fra andre hold/klasser/studieretninger, der skifter fra C-niveau til B-niveau
- Kan det lade sig gøre at få gruppeeksamen tilbage?
- Bedømmelse: Den nye karakterskala problematiserer at springe hele karakterer i forbindelse med eksaminationen. Hvor meget kan man tale produktionerne op og ned? Og hvordan står de forskellige eksamenssekvenser i forhold til hinanden mht. bedømmelse. Hvordan skal eksamens forskellige dele vægtes?

MEDIEFAG PÅ TVÆRS

Sidst på eftermiddagen afviklede Per Katz en inspirerende gennemgang af tværfagligt samarbejde med mediefag. Gennemgangen formede sig som et diskussions- og inspirationsoplæg til de øvrige lærere med en række ideer til, hvad man kan gøre, når man står over for introforløb, AT, SRP og

andre faglige samarbejder som medielærere. Det hele blev krydret med forevisning af glimrende elevproduktioner. I tilgift opstod — uden for nummer — en diskussion om aflønning af mediefagslærere med hensyn til retterreduktion i forbindelse med det skriftligt arbejde (synopsis, manuskript, storyboard) og aflønning af den tid man bruger på at administrere og vedligeholde udstyr. Der blev i denne forbindelse efterlyst et fælles fodslag på området ved at skrive det ind i læreplanen. Det ville give stærke argumenter over for rektorerne.

ANIMATION

Om aftenen stod animationsinstruktøren Craig Frank (*Terkel i knibe, Rejsen til Saturn*) for et underholdende indslag om stopmotion-animation som stilart. Der var mange elev-relevante eksempler på korte animationsfilm med en lidt anden vinkel på verden. Også en stopmotion-elevproduktion fra Det frie Gymnasium blev forevist.

ESPEN REEDTZ REFERERER FRA FREDAGENS PROGRAM

ANTALLET AF MEDIEFAGSELEVER HAR STABILISERET SIG, med ca. to-fire lærere pr. skole. Kun ca. halvdelen af de fynsk-jyske gymnasier har mediefag — flere stillinger kan muligvis dukke op her. 26 nye kandidater skal på fagdidaktisk kursus, det er det højeste antal hidtil.

Det er en uskik at have B-niveau-elever uden C-niveau f.eks. ved skoleskift, og vi må stritte imod, men det er rektors beslutning.

Mediefag kan ikke være samfundsfagligt — det er et kunstnerisk fag under humaniora.

ANGÅENDE EKSAMEN

Når elevernes eksamensproduktion screenes, skal man holde sig i vejlederens rolle (og ikke bedømmerens) og lade elevernes vurdere hinandens film.

Man kan kun gå til eksamen med egen produktion (dvd med egne optagelser).

Ark med eksamensspørgsmål til eksamen? Det er op til læreren, men det er en god ide at præcisere spørgsmål til dramaturgi og genre, da dette indgår i bedømmelsen.

Man kan selvfølgelig snakke sin film én karakter op og ned ved et godt/dårligt resultat.

Vi må være fleksible og omhyggelige mht. eksamensspørgsmål — læreren er garant for at samlingen af elevfilm og citaterne er eksakte og kan afspilles af censor på en normal dvd-afspiller.

Reglerne er klare: Eksamensspørgsmål skal være på et selvstændigt medium.

NYT FRA FAGLIGT FORUM

Rikke Schubart er trådt ind i stedet for Anne Jerslev. Der arbejdes på at arrangere eftermiddagskurser i fagets teori og metode, og praktiske kurser f.eks. redigering, lyssætning og animation. Der fremsættes ønsker om kurser i dokumentarfilm og redigering — hvad gør vi efter *Let's Edit 2*? Andre forslag var 'formatjunglen', det gode forløb — oplæg om skæve undervisningsforløb, Pragkurset gentages i 2010 — evt. et tilsvarende praktisk kursus herhjemme.

TALENT-CAMP '08

Henning Bøtner fortalte om at 14 særligt udvalgte elever var på én uges praktisk camp. To produktionshold lavede hver deres film, desuden blev der lavet en film om Talent-campen. Pointen er en udveksling mellem de forskellige filmmiljøer. Selv om produktet måske ikke har været højere end de gode eksamensproduktioner, har processen været meget gavnlig for eleverne.

Der er lavet en ny ansøgning med både workshop i København og Århus.

FILMSTRIBEN.DK

Anders Dahl fortalte om Filmstriben, som giver mulighed for at benytte kort- og dokumentarfilm direkte i undervisningen. Alle lærere kan nu se film via UNI-C-login — elever kan ikke officielt på nuværende tidspunkt logge ind hjemme — men det er bestemt ambitionen. Man kan med fordel kigge på DFI's hjemmeside under FILM I GYMNASIET — f.eks. til brug i AT-forløb.

Festivaldamerne træde

I år var det festival øst nr. 11 i Filmhuset. Og det var noget ganske særligt, da Lissi Hejberg og Lisbet Borker styrede skibet for 17. og sidste gang. De har været i 17 år. Nu er stafetten givet videre.

"Astrid Henning-Jensen åbnede festivalen. Hun understregede de chancer eleverne har nu, i forhold til da hun selv gik i skole. Film, dramatik, musik, formning, alt sammen fag, der giver værdier i den ellers grå hverdag, som hun sagde."

Citatet er fra Helge Krarups anmeldelse af foreningens første filmfestival i MEDDELELSER FRA FORENINGEN AF FILMLÆRERE I GYMNASIET OG HF, som bladet hed dengang. Festivalen blev afholdt på Norre Gymnasium den 22. november 1986.

FØR ØST OG VEST

Filmfestival øst blev igen i år holdt i Bio Asta i Filmhuset, og som i 1986 var det Lissi Hejberg og Lisbet Borker, der stod som arrangører. Men det er også sidste gang, at de stod bag roret. De har valgt at stoppe og give stafetten videre til Mads Skrubbeltrang, Lone Andersen og Rikke Molgaard. Det kunne CUF-redaktionen ikke forbigå, så vi satte os for at lave et interview med Lissi og Lisbet. Om den første festival i 1986 fortæller de, at det var for hele landet indtil 1993, hvor festivalen blev delt i en filmfestival VEST og ØST.

Lisbet fortæller at "den første gang indkvarterede man dem, der kom langvejs fra, privat eller på vandrerhjem. Det gjorde man kun det år, for det var alt for kompliceret. Dem fra Isbjerg boede i øvrigt hos nogle bsz'ere. Der var en pionerånd og et engagement og rigtig mange involverede. Der var også arrangeret fællesspisning, og kantinemanden på Norre G stod for at lave mad, men eleverne tog ind til København for at spise i stedet for. Derfor gav festivalen et bragende underskud det første år, også selv om der var givet støtte fra Nordisk Film og fra Tipsmidlerne.

PALLE ALENE I VERDEN

Lissi fortsætter: "Filmlærerne medbragte selv udstyret, og det var meget omfattende. Der skulle både være udstyr til at vise lyd-dias-show, super 8, vhs og u-matic. Der var i alt 16 skoler repræsenteret, og de kom fra hele landet. Man oprettede ni biografer, som blev opkaldt efter rigtige biografer inde i København. Astrid Henning-Jensen, der jo åbnede festivalen, glædede sig specielt til at se elevproduktionen *Palle Alene i Verden* og troppede op inde i København — det var lidt synd. De efterfølgende år skrev man tydeligt i programmet, at alle produktioner blev vist på Norre G, og satte biografnavnene i citationstegn! Vi filmlærere var jo 68'ere, så der var slet ingen konkurrence det første år — vi var premieringsangste."

"Lige fra starten var der en foredragsholder, og den første var Poul Nesgaard. Det var sindssygt spændende, for han fortalte om sit liv og sin karriere udfra berettermodellen. Vi har haft mange spændende foredragsholdere: Erik Clausen, Nils Malmros, Henning Bahis, Wilke & Rasmussen, Søren Kragh Jacobsen, Martin Schmidt, Lone Scherfig, Tomas Villum Jensen, Anders Refn, Lars Engels, Anette K. Olesen, Morten Arnfred.

Det værste var det år, hvor Lotte Svendsen skulle komme. Hun kom ikke, så gode råd var dyre. Vi gav 10 til alle for det honorar, hun skulle have haft. Hun lovede så at komme gratis det efterfølgende år, men da vi så ringede, kunne hun ikke," fortæller Lisbet.

"I starten var der kun festival hvert andet år", fortsætter Lissi. "Vi var to gange på Norre G og flyttede derefter ind i Kulturhuset i Lyrskovgade på Vesterbro, hvor vi var de fire efterfølgende år fra 1990 til 1993. Derefter trådte vi ud af bestyrelsen. I 1997 blev vi spurgt, om vi ville genoptage arbejdet som arrangører. Claus Hornemann var dengang inde i Filmhuset, og han foreslog, at vi søgte om støtte fra Filminstituttet og Born og Unge."

Siden dengang har vi været i Bio Asta og har været glade for det. Det er meget lettere end dengang vi skulle komme med alting

er af

gt. da festivalarrangørerne
har været med fra starten.

af KATHRINE AGGEBØ

selv. Nu skal vi bare komme og sætte os i biografen, så klarer Bent Stalhoj resten. Vi vil komme til at se ham. Det er ham, som står for selve afviklingen fra operatørrummet. I starten var han meget kritisk, men nu er han dybt engageret. Han sørger så vidt muligt for at være på arbejde, når vi har festival."

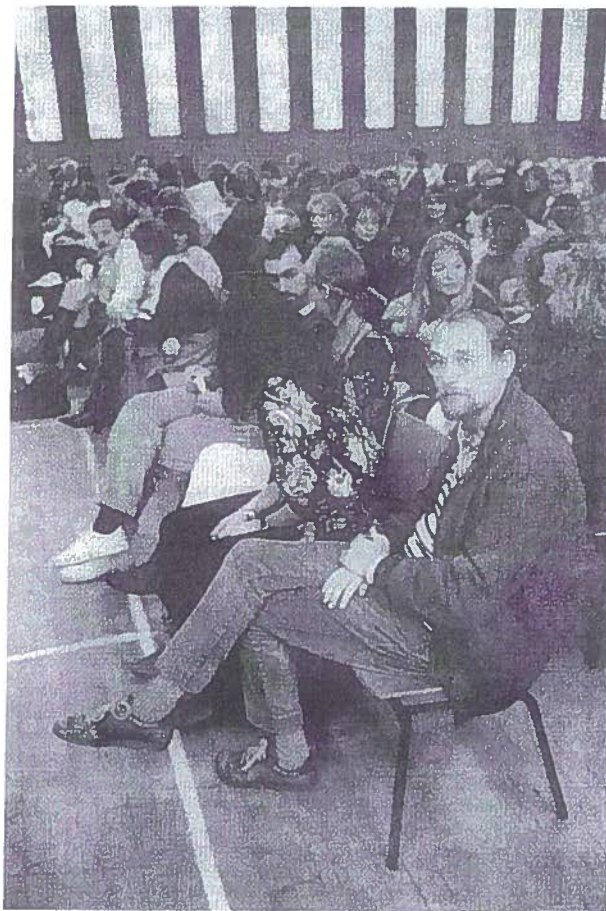
OVERFLUSED JURYEN

"Det sværeste ved at lave festival har været de gange, hvor lærere udvandrede og blev sure og rasende, fordi deres elevfilm ikke vandt," fortæller Lisbet. "Der var også et år, hvor en lærer overfusede juryen — det var ikke rart, selvom det nok afspejlede et engagement. I starten havde vi filmklarer i juryen, men det gik vi også væk fra. Lærerne var for partiske og kæmpede for, at netop deres elevers film skulle have en pris."

Men det er trods alt ikke det, vi vil huske festivalerne for. Det har altid været hyggeligt at tale med kollegerne, skønt at se en fuld biograf med interesserede elever, og en fornøjelse at se alle de produktioner, der laves rundt omkring på skolerne. Men én ting underer os faktisk, og det er, at flere og flere gymnasier får mediefag, men færre produktioner bliver sendt ind til festivalen. Vi mener stadig, at det er et vigtigt forum for vores fag og forening."

Det må vi jo alle tage til efterretning!

-23-

Poul Nesgaard, foto: Christoffer Regild

NR. 27 FEBRUAR 1987

MEDDELELSER FRA
FORENINGEN AF
FILMLÆRERE
I GYMNASIET OG HF

MEDDELELSER
FRA FORENINGEN
AF FILMLÆRERE I
GYMNASIET OG HF
#27, FEB. 1987:
På side 23 sidder
både Lisbet Børke
og Lissi Heiberg på
forreste række
men med ryggen
til kameraet og
Poul Nesgaard.

FOTOS AF LISBET BØRKE &
LISSE HEIBERG: KATHRINE AGGEBØ
BAGGRUNDSTO: ANTHONY
RUGGEBY/STOCK.XCHNG

Public service i netværkssamfundet

Hvilke nye strategier udvikler DR i en tid hvor digitaliseringen af medierne er et vilkår? Hvilken rolle spiller EU for medieudviklingen? Hvad gør de kommercielle spillere for at stoppe DR's og TV2's dominans på internettet? Og hvorfor bliver TV2 aldrig solgt?

af KAREN CONRAD

MED DISSE SPØRGSMÅL MARKEDSFØRES ovennævnte bog fra Forlaget Samfundslitteratur. Bogen er et resultat af et forskningsprogram med titlen *Medier og demokrati i netværkssamfundet*, som omkring 50 forskere inden for samfundsvidenskab og medieforskning har været involveret i årene 2002-2006.

Bogen henvender sig efter min mening mest til samfundsfag, jf. udgiver. Det gælder de afsnit, der i detaljer beskriver den teknologi der ligger i den digitale udvikling. Den løber så hurtigt at en grundig, videnskabelig bog som denne er i fare for at blive overhalet af udviklingen, da der er gået to år fra projektets færdiggørelse til publiceringen. Dette ses bl.a. i Henrik Søndergaards artikel om DR's digitale strategier. Diskussionen om hvorvidt DR skal udvikle diverse digitale platforme og services overhales let indenom, da DR jo er i fuld gang med netop denne udvikling.

Den uendelige diskussion om salget af TV2 og de igangværende retssager i EU redegøres der meget grundigt for af Frands Mortensen, og det er fra en politisk synsvinkel en vigtig diskussion, men mediefagslæreren drukner let i detaljerne.

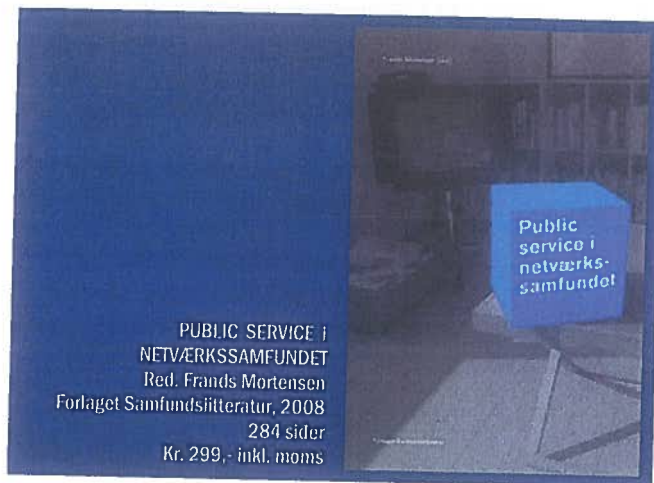
Mere spændende og relevant for en os er diskussionen om public service-begrebet, som bliver behandlet i en både tilbageskuende og visionær artikel af Karol Jakubowicz, "Hold fast i kernen, og lav så om på (næsten) alt det andet! Redefinering af public service broadcasting for det 21. århundrede".

I Danmark er public broadcasting blevet opfattet som en hellig ko, fordi det står som indbegrebet af saglig og upartisk nyhedsformidling, alsidighed og mangfoldighed, informations- og ytringsfrihed — guldtrandede begreber i et demokratisk samfund. Men med de liberale vinde, der blæser i disse år kan public service-funktionen i nævnte udgave let komme under pres, specielt når tv bliver digitaliseret pr. 1. november 2009. Vi vil få endnu flere kanaler, hvoraf mange vil være specialiserede

betalingskanaler. Mange unge mennesker ser ikke DR, hvorfor deres vilje til at betale licens er ringe. Et nyligt forslag fra Socialdemokratiet om at betale licens over skatten, blev straks skudt ned af regeringspartierne (vi har jo skattestop!).

Udviklingen mod mediekonvergens skaber også problemer i denne sammenhæng. I det øjeblik — og det kommer uden tvivl — hvor vi har ét apparat, der forener alle de funktioner der pt. er fordelt på tv, radio, pc, mobil, you name it, hvor kommer public service da ind? Jakubowicz' artikel har mange gode forslag til, hvordan vi kan omdefinere begrebet og dermed måske bevare det.

Bortset fra Jakubowicz' artikel rammer bogen ikke vores kerneområde, men kan sikkert inddrages i et AT-projekt sammen med samfundsfag om den globale medieudvikling. Ligesom man kan forestille sig et studieretningsprojekt om samme problematik med mediefag på B-niveau. Det vil derfor være en god idé at anskaffe et eksemplar til biblioteket.

Axels liv

Gabriel Axel er næppe en filminstruktør, der lige falder én ind, når man nævner dansk film. Men han fik jo en Oscar! Og hans datter har skrevet en indsigtfuld, medrivende bog om ham og hans liv med teater, film og fjernsyn.

af HELGE KRARUP

BOGEN OM GABRIEL AXEL er skrevet af hans yngste datter, Karin Mørch, der er journalist ved Danmarks Radio. Det er en bog, som er dejlig at læse, varm, velskrevet og meget levende. Og det enorme stof — bogen er på 480 sider og dækker Gabriel Axels meget aktive og produktive liv gennem 90 år — er yderst veldisponeret.

Gabriels Gæstebud hedder den med reference til Oscar-vinderfilmen, *Babettes Gæstebud*; undertitlens *Portræt af en filmmager* kan være sand nok, men det er jo hele Gabriel Axels liv, bogen dækker: hans barndom og opvækst i Frankrig, hans teaterkarriere som skuespiller og især instruktør i Frankrig og Danmark, hans tv-karriere i Danmark og senere i Frankrig og endelig filmarbejdet, som først dukker op godt 2/3 inde i bogen.

Det hele er spændende og værd at læse. Gabriel Axel (Mørch) er en fantastisk fortæller med detaljeret hukommelse. Karin Mørch veksler fint mellem sin egen tekst og citater fra faderen, hvad enten det er fra breve, tidligere interviews eller hendes nyeste samtaler, eller positiv eller negativ kritik af hans mangfoldige værker.

Bogen giver mange gode tidsbilleder, man får indsigt i turné-liv, i den elendige økonomi, gode kontakter betydning, hvorledes familien — kone og børn — betaler en høj pris osv. Og der er interessante indsigter at hente, ofte formuleret i enkle bonmot'er. Lærerige beretninger om tæt samarbejde med andre, f.eks. med Frank Jæger om oversættelsen af Corneilles *Le Cid*.

Gabriel Axel arbejdede under den franske skuespiller, Louis Jouvet og høstede mange, brugbare erfaringer, især kan jeg lide Jouvets udsagn: "Når du iscenesætter en klassiker, så husk at fortælle historien, sådan som den er skrevet. Alt, hvad du tilføjer, vil kun trække fra." Det er ikke et evigtgyldigt udsagn, men for udøvende instruktører, skuespillere, musikere er sidste sætning virkelig værd at tænke over. Og jeg havde nær sagt for arkitekter — jeg mener, tænk på kunstmuseet Arken, som maser sig så meget på, at kunstværkerne drukner derude i strandkanten.

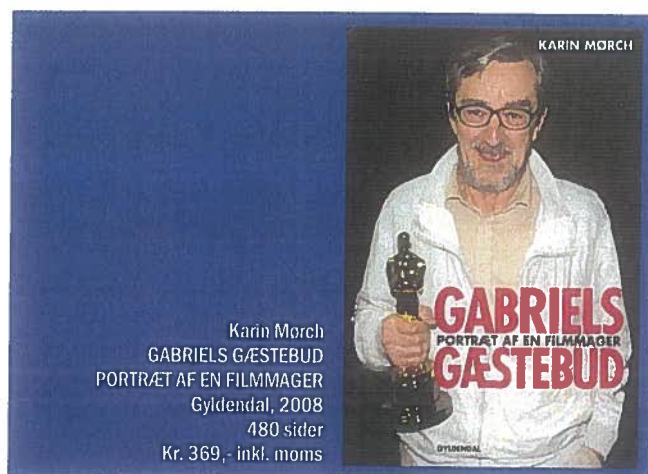
Gabriel Axel gør hele vejen meget ud af dette at man er fortolker. Og at man arbejder sammen i et ensemble. Og hele vejen — ikke mindst ved fiaskoer og trivielle bestillingsopgaver — høres hans positive, optimistiske holdning: Dette kan man lære af, dette giver erfaringer. Et typisk udsagn lyder: "Man skal bare fortælle historien, så publikum ikke mister interessen, formidle historien i en rytme så levende som muligt."

Jeg vil ikke her tage stilling til hans teater-, tv- og filmarbejdes kvaliteter, men blot konstatere, at hans filmrenommé i Danmark ikke har været godt. Ikke engang *Babette* er rigtig velanset. Og dette samtidig med den høje vurdering af hans arbejde i hans andet hjemland, Frankrig.

Han har været en pionér med hensyn til at få fransk teater her til landet. I fjernsynets første år, 1951-1968, instruerede han et stort antal tv-dramaer. Og efter en del års manglende succes i Danmark, blandt andet på grund af folkekomedier og halvpornografiske film, fik han stor succes i fransk tv fra 1977 til 1985.

Man får megen indsigt i de oftest elendige økonomiske vilkår, der er blevet budt og jo stadig bydes folk i teater-, tv- og filmverdenen. Hvorledes han — og andre — måtte arbejde gratis i fjernsynets barndom, hvordan man som instruktør den ene gang efter den anden må sætte sin egen økonomi ind og til tider snydes så det driver af de driftige købmænd i branchen. Den erfaring kan andre også skrive under på, men er jo noget, vi ikke skal glemme. Slet ikke i år, hvor VK-regeringen endnu en gang har forringet understøttelsesforholdene for skuespillere og andre.

Hvad der står tilbage er Gabriel Axels udholdenhed, hans stadige og stædige kamp for at realisere sine projekter med afslag år efter år: på'en igen, hvilket også er en klog mands erfaring, som det er værd at lytte til. Der er nogle få afsløringer af magtsyge branchefolk, men ingen bitterhed og ingen systemkritik.

Musikvideo & reklamefilm

Lennard Højbjergs bog handler om de to storgener, musikvideo og reklamefilm, udsat for fortælleteoretisk analyse.

af HELGE KRARUP

MUSIKVIDEO OG REKLAMEFILM HAR DEN KORTE LÆNGDE og en koncentreret stil og form til fælles. Reklamefilm skal sælge, og det skal musikvideoer på sin vis også, selvom musikvideoer også vises, efter at den tilknyttede musikudgivelse for længst er taget af plakaten.

MUSIKVIDEOEN

Tidligere behandlinger af musikvideoer så dem som *postmoderne* nedbrydninger af den traditionelle fortælleform, men opløsning af fortælleformer og elliptiske sekvenser fandtes også før postmodernismen f.eks. i trailere og reklamefilm. (Og jeg vil tilføje eksperimentalfilmen. En del musikvideoer er klart inspireret af den). Højbjerg ser derfor på, hvordan genren rent faktisk fortæller. I 1980'erne eksperimenterede man mere med de nye teknologiske muligheder, mens man nu satser mere på det sikre.

Musikvideoens hovedgrupper kan ses som narrative og lyriske: *Lyriske* var i 1980'erne ofte koncertvideoer, mens 90'erne ofte så orkestret i et gademiljø, på en fabrik eller lignende. Hvis den har en tredjepersonfortæller, synger fortælleren uden for billedet, hvorimod førstepersonfortælleren synger direkte til et publikum, en modtager eller til kameraet (til forskel fra spillefilm, hvor øjenkontakt undgås.)

De *narrative* har et forløb, ofte små elliptiske historier med kraftige tidsspring (i 1990'erne ret kompliceret narrative). En førstepersonfortæller optræder i fortællingen og synger en slags replikker eller kommentarer til det, der foregår på handlingsplanet. Eller en tredjepersonfortæller, hvor sangeren beretter den fortælling, som vi ser på billedsiden. Eventuelt fungerer sangen som et digt, billedsiden viser en fortælling, sangeren ses ikke.

Selvfølgelig er der ofte en blanding af de to genrer med komplicerede nutid-datidsforhold, der endog kan udspilles i samme billedrum og på samme lokalitet. Emnerne er som regel kønsroller og kærlighed; evt. lancering af en (tøj)stil. Ofte er indholdet ret banalt, og fortællesproget blot speedet op, men går man ud over mainstream-musikvideoerne, kan man se komplekse fortællinger.

REKLAMEFILMEN

Reklamefilmen er en pragmatisk filmform: Reklame er en argumentation, som man kan analysere med retorikkens kategorier. Der argumenteres for at købe en vare eller profilering af et firma. Der er en kort, god gennemgang af reklamefilmens historie (s. 60-63). Biografreklamen er idag rettet mod unge, tv-reklamer til hele familien og reklameserier, som også sås i

1950'erne i biografen, er nu ganske udbredte (tænk bare på DSB-Harry, Kaj & Bøje o.a.).

Højbjerg opdeler reklamefilm i tre kategorier: Lyriske, narrative, didaktiske. Der er flere narrative i biografer og oftere lyriske og didaktiske i tv.

I *narrative* reklamefilm ser man alle slags subtile fortælleformer. De er ofte subjektive: drømme, flashback, fantasier, projektion (udvendiggørelse af det indre), point of view, de associationer, som personen får via varen, osv. — samt intertekstuelle referencer.

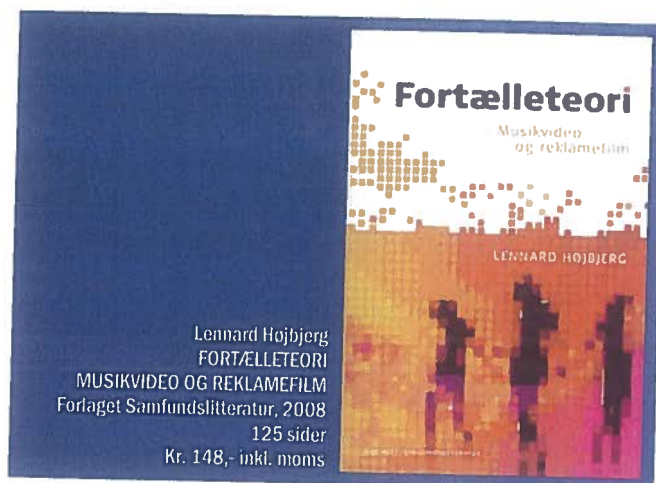
De *lyriske* har ofte enkel montage med underlægningsmusik og sang, evt. afsluttende med produktlogo. Ofte ses varens funktion ikke, men noget poetisk: Dette gør mennesker glade, smuk natur osv. I en argumentationsanalyse af en computerreklame, der viser naturbilleder, kan man ikke sige, at den lyver — for udsagnet drejer sig ikke om sandt/falsk.

Didaktiske viser ofte blot varen, angivelse af købested og pris — typisk for mad og forretningskæder. De didaktiske har meget tilfælles med billedreklamer i trykte medier.

De *narrative*, f.eks. de gamle Squash eller DSB-Harry med komisk dialog, har en fortællestruktur med en initialsituation — et ønske om et eller andet — en handling og finalsituation. Fortællertiden kan være stærkt elliptisk eller nærmest én-til-én som i Squash. Evt. er der en snydefortæller, der holder viden tilbage for os, som afsløres til sidst. Som tilskuer udfylder vi selv fortællingens huller.

Reklamefilm anvender nok fleksibelt og dynamisk forskellige fortælleformer, men er som genre og kommunikationsform ret stereotyp og skabelonagtig, og formidler et tidsbestemt og konventionelt værdisystem: intet påviser kritisable forhold i samfundet.

Bogen er ikke skrevet til gymnasie- eller hf-elever, men til undervisning på seminarier og universiteter. Bogen er 3. udgave; i 1996 udgav Højbjerg *Fortælleori*, om samme emneområde, men hvor der også blev set på fakta- og sportsudsendelser. Der er i denne nye udgave tilføjet nye analyseeksempler. Bogen kan åbne for eller supplere ens viden om emnet, men som nævnt er det fortælleori, Højbjerg fokuserer på, ikke det sociologiske eller psykologiske, og den er ret (fortælle)teoretisk at læse.

Mediefag – et

“Vi fandt det bare interessant at lege med filmens sprog og grammatik”

—Jorgen Leth i *Guldet på havets bund / Det uperfekte menneske 2*

af FAGKONSULENT HANS OLUF SCHOU

TAK FOR SIDST TIL ALLE DELTAGERE på Medielærerforeningens reformkursus på Magleås kursuscenter. Jeg kan ikke undgå at tage hjem fra et sådant kursus i løftet tilstand. Det er simpelthen dejligt at mødes med 42 spændende og positive mediefagslærere, som næsten ikke er til at drive ud af kursuslokalet. Alle har noget at give, alle lytter og der er ingen forskel på ny og gammel, alle spiller med. Og det er ikke fordi, der ikke er knaster, der skal slibes til, men det hele bliver diskuteret med henblik på at løse problemer og hjælpe hinanden. Og der festes og drikkes stadig rødvin i lyset af billeder og lyd fra elevproduktioner — skønt.

STATUSAR

Det er jo statusår. Det vælter frem med rapporter om alt vedrørende reformen og selvfølgelig ikke mindst de mere kontroversielle og omdiskuterede aspekter som AT, SRP, flerfaglighed vs. enkeltfaglighed og nye eksamensformer.

Man kan følge med i af rapporteringen på Undervisningsministeriets hjemmeside, www.uvm.dk, hvor alle resultater og rapporter lægges ud. Jeg vil anbefale, at man læser meget selektivt, så man ikke drukner i fakta. Alle rapporter indledes som regel med et afsnit, hvor de vigtige konklusioner opsummeres, og jeg vil specielt anbefale læsning af rapporten, hvor SRP-eksamen evalueres — der er plads til forbedringer.

Ifølge en oversigt fra Undervisningsministeriet har 14% af eleverne på stx mediefag på C-niveau, men tallet for B-niveau er 6-7%. Det kan umiddelbart undre, at der ikke er flere elever på C-niveau, fordi det på en del skoler fylder rigtig meget, men det skyldes, at der stadig er meget forskellig praksis på skolerne mht. udbud af kunstneriske fag, og at der faktisk er mange skoler, der slet ikke har mediefag. Fx er det lidt over halvdelen af alle gymnasier i det jysk-fynske område, der ikke har mediefag, og det overraskede i hvert fald mig, da jeg talte efter. Tallet er nok større for det sjællandske, men her er også en del huller. Det siger noget om, at der er basis for mange års ekspansion, og at der skulle være stillinger at få for de mange kandidater, som vi får ud på jobmarkedet i kommende år.

I år er der 27 kandidater tilmeldt fagdidaktisk kursus, og det er det største antal i de sidste seks år. Sidste år var der næsten 20, og jeg tror de fleste af dem (der ikke fortsat er i gang med pædagogikum) er kommet i gang i vikariater eller faste stillinger. Og niveauet er højt — faget er ikke i krise, når vi ser på kandidaterne.

Jeg synes også, faget har konsolideret sig på landsplan. Vi er blevet en meget synlig faktor på mange skoler. Vi har fået faggrupper. Fra enmandshære er vi nu blevet små guerillagrupper, som alle på skolen skal regne med, men som jeg tidligere har været inde på, kan der komme tiltag udefra, der kan true fagets muligheder. Stramninger af mulighederne for at lave studieretninger har vi allerede set, en eventuel åbning for at skrive studieretningsprojekt i kun ét fag (A-fag) vil sandsynligvis føre til færre SRP-opgaver med mediefag, ligesom nye krav til niveauer i forbindelse med AT-eksamen kan presse mediefagsprojekter over i dansk.

Lige nu er status, at de kunstneriske studieretninger udgør 10% af alle, men vores mest populære studieretning registreres også som samfundsfaglig, så tallene er ikke helt pålidelige. Men at vi er godt med, vidner en placering som nr. fire på listen over mest populære studieretninger også om. Det er engelsk A, samfundsfag B og mediefag B, der er så populær.

De kunstneriske fag var med i 900 AT-eksamens-synopsis, og det var noget mindre end ved SRP, og det er ikke overraskende. Men af de 900 var mediefag det, der optrådte hyppigst.

I løbet af vinter/forår kommer en rapport om de kunstneriske fag, hvor evalueringsfolkene har haft et langt interview med fagkonsulenterne for de kunstneriske fag og været ude og se på fagene på nogle skoler. Så må vi jo se, om vi er enige med dem i deres konklusioner til den tid.

En samlet vurdering af forløbet omkring eksamen og opgaver er, at eksamen på begge niveauer forløb godt. De opgaver jeg rettede på SRP var generelt vellykkede. Ikke at de var det alle, men i mange tilfælde fungerede det to-faglige koncept befrugtende, og så var der selvfølgelig også eksempler på opgaver,

rigtig godt fag

hvor de fint kunne være skrevet i mediefag uden 'hjælp' fra andet fag. Men det skyldtes i flere tilfælde også, at lærerne endnu ikke havde været gode nok til at få opgaveformuleringen til at fungere som en helhed, og det gjorde det uklart for eleven, hvad det egentlig gik ud på.

Med hensyn til bedømmelsen af produktionerne er det mest interessante nok, hvor store krav vi kan stille til B-niveau produktionerne. Er de blevet så meget bedre end de gamle film- og tv-C-niveauer med ca. 125 timer? Tendensen er, at det er de ikke, men det kan måske ændre sig med tiden, når vi som lærere også bliver bedre til at håndtere B-niveauet. Men egentlig overrasker det mig ikke. Der er jo også større krav til teori og analyse, og generelt meget mere eleverne skal nå at forholde sig til af projekter og flerfaglighed.

FAGLIGT FORUM

Det faglige forum består af fire medlemmer: fagkonsulenten, en aftager-person (Rikke Schubart, der afløser Anne Jerslev), et bestyrelsesmedlem (Mimi Olsen, Avedøre Gymnasium) og en 'menig' lærer (Jan Oxholm, Langkjær Gymnasium). Opgaven for fagligt forum er primært at diskutere fagets udvikling og komme med forslag til hvilke behov der er for kurser og efteruddannelse, som så kan sættes i værk og udbydes af den faglige forening. Det gør vi ca. en gang om året, og vi holdt et møde tidligt i dette skoleår. Indholdet af mødet fremgår af et af referaterne fra Magleås-kurset, men her vil jeg fremhæve vores ønske om igen at få gang i kursussamarbejde med universiteterne.

Vi har tidligere haft et spændende samarbejde med Københavns Universitet, og vi vil gerne fokusere på fagets teori og metoder i et kommende samarbejde — gerne med alle tre universiteter. Teori og metode er i fokus både i forbindelse med det flerfaglige samarbejde og bestemt også som udvikling af faget som sådan.

Vi vil også anbefale, at Medielærerforeningen sætter gang i flere praktisk-produktionsorienterede kurser: redigering, lys og lyd (Filmbyen) eller animation (Medieskolerne). Og gerne også

inspirerende kurser i udlandet, hvor der kan samarbejdes med lokale filmskoler (Prag, London, Berlin osv.).

TIL SIDST

Det fantastiske ved at være film og tv- og nu mediefagslærer er selvfølgelig at undervise i gymnasiets mest spændende fag, men på det organisatoriske plan er det også at være med til at udvikle et fag med så mange entusiaster, der står i kø for at hjælpe hinanden. Det kan vi kun fortsætte med og gøre effektivt, hvis alle nye mediefagslærere er med i Medielærerforeningen, for det gør det meget nemmere at få alle informationer rundt til disse. Det er ikke min opgave at hverve medlemmer til foreningen, men jeg har som fagkonsulent oplevet flere eksempler på vikarer og nye lærere, som specielt i eksamenssituationen ikke har været godt nok inde i læreplan og vejledning. Og det giver problemer, som kunne være undgået ved at følge med på fagets hjemmeside, på skolekomkonferencen og i CUT.

Jeg har læst to fremragende bøger på det sidste. Jørgen Leths to erindringsbøger med den fælles titel: *Det uperfekte menneske*. Ikke mindst bind to er en rigtig spændende filmhistorisk bog, hvor man får indblik i instruktørens metode eller snarere poetik og møder alle de betydeligste filmfolk i Danmark gennem de sidste 40 år. Jeg kan også anbefale bøgerne som inspiration til den daglige undervisning. Man kan simpelthen bruge nogle af hans oplæg som inspiration til små øvelser. Og så er han jo samtidig et dejlig sanseligt og modigt menneske.

Fagkonsulent Hans Oluf Schou
Nyløkkevej 27, 8340 Malling.
Tlf. 86 11 93 11.
E-mail: hans.oluf.schou@uvm.dk

Bestyrelsens bord

af BESTYRELSESFORMAND HENNING BØTNER HANSEN

SIDEN SIDST HAR DER VÆRET AFHOLDT TALENTCAMP, og forløbet af denne er nærmere omtalt i en separat artikel her i bladet. Resultaterne i form af to film (*Overgang* og *Samaritaneren*) kan allerede nu ses på Station Next's hjemmeside under menupunktet PROJEKTER. Erfaringerne fra campen bekræftede os i, hvor vigtigt et indsatsområde talentpleje og talentudvikling er. Udover at arbejde for en gentagelse er det meget vigtigt, at dette indsatsområde bliver prioriteret i forhold til den daglige undervisning, også i de områder af landet som ligger fjernt fra den professionelle verden.

I den forbindelse er det oplagt, at vi bruger kontakten og samarbejdet til at få en mere klar forestilling om, hvad vi skal forstå ved talentfulde elever, når vi står for at skulle spotte talenter. Arbejdet videre fremad kan måske fremmes af, at Medielærereforeningen har været inviteret til en konference (i oktober) om talentudvikling og filmuddannelser, som DFI har taget initiativ til. Af andre deltagere kan nævnes Filmværkstederne, Den Europæiske Filmhøjskole, Station Next og New Danish Screen, som kunne inddrages i et nærmere samarbejde.

I slutningen af oktober afholdtes som bekendt årskurset, der sigtede mod at evaluere reformen efter det første gennemløb. Det ambitiøse program lagde op til at bearbejde mange væsentlige problemstillinger, som vi har været konfronteret med siden reformen blev skudt i gang. For dem der ikke kunne deltage kan et skønsomt pluk fra programpunkterne skabe berettiget misundelse over ikke at være med: AT-synopsisprøve, studieretningsprojektet, eksamen på C- og B-niveau og herunder screening af "eksamens"-produktioner, praktisk afvikling af undervisningsforløb herunder bl.a. pilotproduktioner og det evige

spørgsmål om udstyrskapacitet. Indimellem var der afsat tid til to oplæg. Det ene om stopmotion-animation og tegnefilm, som der er voksende interesse for hos flere og flere af vores elever, og det andet fra en videnskabsteoretisk synsvinkel om humanistisk teori og metode i forhold til metoder indenfor mediefag. Bestyrelsen og fagkonsulenten er glade for, at kurset havde så overvældende tilslutning med over 40 deltagere. Endnu engang, må vi sige, oplever vi et tophøjt engagement blandt foreningens medlemmer.

Kurser er i øvrigt atter sat på dagsorden fra bestyrelsens side. På foranledning af Fagligt Forum lægges der således op til kortere kurser, der alle har med fagets praktiske del at gøre. Den kurser om redigering, hvor der synes at være tegn på, at tiden med *Lea Edit* er ved at være forbi, og hvor der derfor er brug for andre løsninger (f.eks. Mac-baserede) eller kurser om manuskriptarbejde, lyd og lys samt kurser om nye faglige områder såsom animation og computerspil.

Vores behov for at få tilført ekstra manpower udefra er i første omgang løst ved at tilknytte Jeppe Grønning Jensen til arbejdet med CUT, ligesom Jette Harboe indimellem vil hjælpe til ad hoc. Vi vil måske vende tilbage og inddrage flere i arbejdet, så vær klar til at trække i arbejdstøjet.

I sidste nummer påtalte vi problemet med, at en del undervisere — ofte årsvikarer — ikke er meldt ind i foreningen. Lige nu er det bestyrelsens indtryk, at der er væsentligt flere undervisere i faget end medlemmer af foreningen. Herfra skal lyde en opfordring til alle om at hjælpe med til at finde frem til dem, som endnu ikke er blevet meldt ind i foreningen. Foreningen (dvs. medlemmerne) kan have stor nytte af at få øget sit indtægtsgrundlag. Og som vi skrev sidst: Kun medlemmer modtager fremover vores blad.

DEADLINE
CUT #90
2. FEB. 2009